

2. Съобразно съ това се смѣниха и срѣдствата: валутно-фискалнитѣ срѣдства отстѣпиха на търговско-организационнитѣ. Цѣлата тази промѣна се корени единствено въ настѣпилитѣ промѣни въ стопанското и финансово положение на страната презъ втората половина на предвоенното десетилѣтие, когато външно-финансовитѣ и търговски задѣлжения не бѣха вече въ центъра на стопанската ни политика и когато започна едно постепенно регlementsиране на голѣма частъ отъ народното стопанство.

Изхождайки тъкмо отъ тази постановка на народното ни стопанство, която следва да се приеме като нѣщо дадено, ние считаме, че по-нататѣшното насочване на износно-търговската ни политика трѣбва да изхожда отъ следнитѣ основни начала:

1. Планомѣрно съгласуване на експортното производство съ нуждитѣ на външнитѣ пазари, чрезъ една цѣлостна агрикултурно-износна и външно-пазарна политика. Тази политика ще се яви като допълнение на износно-търговската ни политика, която обхваща понастоящемъ само търговско-административната, но не и производствената страна на износа.

2. Стремѣжъ къмъ опростотворяване и унифициране на административно-организационния апаратъ на износа, което може да се постигне бавно и следъ настѣпване на по-нормални условия.

3. По-широка и цѣлостна пропаганда вътре и вънъ отъ страната.

4. Цѣлостна политика на ценитѣ, която да обхваща не само максимални пазарни цени, но и минимални костуеми цени и която да дава възможность за постигане на по-голѣма рентабилность на нашия износъ.

5. Съгласуване на износно-търговската ни политика съ общата стопанска политика на страната: основаване на вноса върху износа и съгласуването му съ индустриализирането на страната.¹⁾

¹⁾ Въпросътъ за индустриализирането на страната заслужава да се разгледа подробно въ отдѣленъ трудъ.